

Judenrigsministeren: Jeg veed ikke, om det ærede Medlem, som nu satte sig, har lagt Mærke til, at jeg den første Gang, da jeg havde Ordet idag, bestyrkede, hvad det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (David) havde udtalt som sin Formodning, nemlig at det sjællandske Jernbaneselskab ikke vilde gaae ind paa en Bane som den af det ærede Medlem ved Siden af mig (Moltke-Vregentved) foreslaaede. Det forekommer mig virkelig, at det derefter maatte foreligge saa tydeligt som muligt, at de Medlemmer, der alligevel stemte for en saadan Bane, sandsynligvis stemte for slet ikke at faae nogen Bane. — Saavidt jeg erindrer, udtalte den ærede Ordfører, at der under Behandlingen af en anden Sag, som jeg altid har betragtet som staaende i en vis Forbindelse med den foreliggende, her i Thinget var fremkommet Uttringer, som jeg ibetmindste ikke havde mod sagt, om, at det sjællandske Jernbaneselskab formeentlig dog nok vilde fastholde sin Plan om at bygge en Bane til Bordingborg, selv om det ikke kom til at overtage de jydsk-sjyenske Baners Drift. Jeg erindrer meget godt, at der under hiin anden Sag saibte en saadan Uttring, men det forekommer mig ikke, at der dengang var nogen som helst Anledning for mig til at gaae nærmere ind paa det Spørgsmaal, thi det synes mig, at det, naar det sjællandske Selskab har betragtet det som et Offer at overtage de jydsk-sjyenske Baners Drift og derimod har betragtet Anlægget af Banen til Bordingborg som Lønningen for at bringe dette Offer, er soleklart og følger ganske simpelt deraf, at Selskabet ikke, fordi det bliver fri for at bringe Offeret, derfor ophører at attraae Lønningen. Dette synes mig saa simpelt, at der ikke kunde behøves nogen Oplysning fra Ministerens Side, men jeg skal imidlertid ikke unddrage mig for at meddele en saadan Oplysning, naar den særligt ønskes. — Hvad nu den i denne Sag meget omtalte Retningslinie angaaer, da have de tvende ærede Medlemmer, det 7de for Kjøbenhavn (David) og det 3die fra 3die Kreds (Tobiesen), udtalt deres Beklagelse over, at jeg ikke med større Bestemthed havde fastholdt mit oprindelige Standpunkt. Jeg maa imidlertid i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at det, at fast-

holde sit oprindelige Standpunkt meget ofte kan være noget Andet end at fastholde, hvad der er kommet til at foreligge Thinget. Ved Behandlingen af den anden Sag, der staaer eller har staaet i en vis Forbindelse med den foreliggende, har jeg saaledes netop fremhævet for Thinget, at det Resultat, som Thinget kom til, just var det, som jeg allerede for Aar og Dag siden havde attraaet at naae, men som jeg dengang ansaae det for unyttigt at efterstræbe. Hvis man nu vilde bebreide mig et Omflag i Anskuelse, fordi jeg, da jeg saa, at Repræsentationen nu var villig til at gaae ind paa, hvad jeg allerede for lang Tid siden havde attraaet, forlod det Forslag, som jeg kun secundært havde indbragt, og fulgte med Repræsentationen ind paa den anden af mig oprindeligt ønskede Vej, da forekommer det mig at ville være en meget ubillig, ja, jeg tør sige, en uretfærdig, Bebreidelse. Men om trent ligesaa forholder det sig med Hensyn til Retningslinien af Sydbanen. Jeg har gjort det ærede Thing opmærksom paa, at det sjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelses Udtalelse om, at den ikke vilde bygge en Bane over Rjøge og Resved til Bordingborg, hidrørte fra en Opfordring fra min Side til at udtale sig om et Forslag, som jeg just i saa Henseende havde gjort Selskabet. Jeg havde ligesom foreslaaet det at erhverve en Concession til at bygge en saadan Bane; Selskabet nægtede imidlertid at gaae ind derpaa, og jeg fandt mig da i kun at forlange en Sydbane fra et andet Punkt paa Vestbanen, som ikke gik i den af mig ønskede Retning, men som kun bragte Vestbanen i Forbindelse med dybt Vand i Bordingborg. At jeg forlangte dette uden at have en saadan Bihensigt, som ærede Medlemmer muligvis ogsaa ville kunne troe, at jeg havde haft, nemlig en saadan Bitanke som den, senere at ville tvinge det sjællandske Jernbaneselskab ind paa, eller at ville gjøre den endelige Meddelelse af Concessionen, efterat Lovforslaget var vedtaget, afhængig af, at Selskabet gik ind paa at lægge Banen over Rjøge, troer jeg ogsaa noksom vil fremgaae af de Begrændsninger, indenfor hvilke Rentegarantien ifølge Lovforslaget skal holdes. Jeg har overhovedet i dette Forhold, troer jeg, været fuldstændigt loyal. Det sjællandske Sel-